

Váltófutás a Szovjet Hadsereg megalakulásának 40. évfordulóján

A Néphadsereg KISZ szervezeti kezdeményezésére országos méretű stafétát rendeznek a honvéd fiatalok a Szovjet Hadsereg születésének 40. évfordulója alkalmából, hogy ezzel is tanújelét adják a Szovjet Hadsereg iránt érzett forró szeretetüknek, örök hálájuknak.

A staféta az ország öt különböző irányban lévő városából indul. Többek között Zalaegerszegről Tapolcára, Tapolcáról Veszprémbe, Veszprémből Várpalotára. Február 16-án, vasárnap délelőtt 10 órakor a KISZ városi végrehajtó bizottsága,

a honvédség és a munkásörsg fogadja a stafétákat.

A staféta fogadása után ünnepi beszéd következik, majd azt követően a stafétára a város, párt és társadalmi szervei felkötik a hálát és szeretet jelképező szalagokat.

Az Ifjú Gárda tagjai pedig viszik a városon keresztül Székesfehérvár felé a stafétát, amelynek útja Budapestre vezet, hogy a vidékről befutott stafétákkal még nagyobb erővel hirdessék a szovjet és a magyar nép örökké élő, megbonthatatlan barátságát.

Több, mint 100 ezer forintos megtakarítás egy újítás segítségével

Villamosenergiaiparunk újítómozgalmának fejlesztéséhez a feladatok szerteágazó volta igen nagy lehetőségeket ad. Döntő fontosságú iparágunkban az, hogy 1 kWó villamosenergia előállítása minél kevesebbe kerüljön.

Ezt a célt szolgálja Pintér Gyula elvtársnak, a November 7 Erőmű igazgatójának „mész és kénsvav megtakarítás a csapághűtővíz rendszer módosított üzemeltetésével” tárgyú javaslata.

Ezen újítást 1957. május 23-tól alkalmazzuk, évi előkalkulált gazdasági eredménye 172.950 forint. Az alkalmazását követő hét hónap alatt, tehát december 31-ig a következő megtakarítást eredményezte:

525,29 tonna mész	78.793,03 forint értékben,
26,77 tonna kénsvav	22.486,06 forint értékben.

Tehát ezen időszak alatti megtakarítása 101.279,09 Ft volt.

A javaslat leírása a következő:

A November 7 Erőműben napi átlagban 3600 köbméter mésszel előlágított és kénsvavval kezelt csapághűtővizet használnak fel, mely mennyiséget gyűjtővezetékben felfogva, a salakóblító vezetékbe vezetnek és nyersvízzel keverve salakelmosásra használnak fel.

A csapághűtővíz kezelésére felhasznált mész és kénsvav megtakarítása érdekében a csapághűtővíz szivattyúk medencéje minden átalakítás nélkül katexált vízzel ellátható. A csapághűtővíznek a hűtővízrendszerbe való juttatását, egy megfelelően megválasztott csőrendszer kiépítésével oldjuk meg. A helyszíni adottságoknak és előzetes számításoknak megfelelően a csapághűtővíz egy 300 mm átmérőjű, az öblítőmedence felé túlfolyóval ellátott vezetékkel, a VI. h. sz. hűtővízszivattyú szívó-aknájába kötendő oly módon, hogy a csapághűtővíz gyűjtővezetékének szintje 800 mm-el legyen magasabb a legmagasabb hűtővíz állásnál. A hűtővíznek a szellőző csatornába való elfolyásának meggátolására a 300 mm összekötő vezeték a szívóaknáknál tolózárral látandó el.

Azzal a reménnyel zárom e javaslat ismertetését, hogy talán e sorok is elő fogják segíteni a November 7 Erőmű újítási mozgalmát. Így el tudjuk érni, hogy gazdasági megtakarításunkkal még több léglát tudjunk elhelyezni a népgazdaság szépen növekvő épületébe.

Kolman Ferenc.

fontosságáról és lehetőségeiről

javulást hozhatna. Évente ez országos viszonylatban mégis mintegy 500.000 tonna szén megtakarítását eredményezné a fuvarköltséggel együtt, mintegy 25.000.000 forint értékben.

Melyek ezek a módszerek?

1. Intézkedéseket kell tenni, hogy minden tüzelőberendezés a szerkezetének megfelelő tüzelőanyagot kapja. Tudott dolog, hogy minden tüzelőberendezés előre meghatározott minőségű szénellátásra épült. Ha a minőség romlik, úgy a fűtő rátermettsége és gondossága mellett is a berendezés igénybevehető kapacitása csökken, a veszteségek növekednek. Példa erre a Várpalotai Erőmű esete, ahol a Skyp I.-akna felsőpadí szénvagyónának kimerülése után, az erőmű ellátása sokkal gyengébb minőségű alsópadí fejtés termékéből történik.

Az eredmény 45 százalékos igénybevehető kazánkapacitáscsökkenés, a veszteségek megnövekedéséről nem is szólva.

Természetesen a fent leírt kívánalom, nem minden esetben hajtható végre. A fogyasztóknak kapcsolatot kell fenntartaniok a bányával, és ha a szénminőség romlása előre látható, a tüzelőberendezéseket kis költséggel át kell alakítani. Az újított e területen termékeny munkát végezhetnek.

2. A széntermelés fejlesztésénél és elosztásánál oda kell hatni, hogy minden fogyasztó a hozzá legközelebb fekvő bányából, tehát a legrövidebb úton jusson alapanyaghoz.

Például Padragon és Hidason szénfelesleg van, amit a November 7 Erőmű vesz fel. A fogyasztóknak és ezen belül a November 7 Erőműnek a Hidasról jövő széntárlományok tonnánként 23 forintba, a

padragiak 12 forintba kerülnek. Ezzel szemben a várpalotainak 5 Ft/tonna a fuvar-költsége. Ennek kihatása körülbelül évi 3.500.000 forint a November 7 Erőmű terhére.

3. A széntermelés és fogyasztás csak éves viszonylatban van egyensúlyban. A fogyasztóknak a nyári fogyasztási völgyben a télre való felkészülési terveknek megfelelően nagyobb mennyiségű szén kell tárolniok. Nyugodtan állíthatjuk, hogy általában a tárolás nem megfelelő és országsszerte nagymennyiségű szénenergia megy ezáltal veszendőbe. Ennek döntő oka, hogy a tárolandó mennyiségek az előző évekhez képest megnövekedtek, és a szükséges tárolási eszközök nem állnak rendelkezésre a megfelelő tömörítés végrehajtására, és ezáltal a szénnek a levegőtől, illetve az abban lévő oxigéntől való meszósására. A November 7 Erőmű például csak a legutóbbi évben megfelelő számú dózer és szénhenger birtokában tudott megszabadulni 1.000.000 forint nagyságrendű, ilyen természetű veszteségétől.

4. A tüzelőberendezések javításának elhanyagolása a veszteségek megnövekedésére vezet. A hamis levegőbetörések és a füstjártatok elszennyeződése a füstgáz-veszteségeket növelik, a tüzelés erőltetése pedig a salakóghető növekedését eredményezi. A tervszerű megelőző karbantartásokat tehát időben és jó minőségben kell elvégezni.

5. A beruházás nélküli széntakarékosság érdekében a berendezések kezelői, a kazánfűtők és kazánpézszek tehetnek a legtöbbet. Az ő munkájuk nemcsak a rájuk bízott berendezés üzembiztos üzemeltetése, hanem rajtuk múlik az alapanyag

Tanulságos taggyűlés az Ernő-bányai pártszervezetben

Nemrégiben taggyűlést tartott az Ernő-bányai pártszervezete. Az új titkár, Juhász Rudolf elvtárs, az évek óta megszokott beszámolót tartotta. Röviden beszélt a külpolitikáról, majd részleteiben, szinte szószertint idézte az országgyűlésen elhangzottakat. Most nem is arról akarunk beszélni, hiszen erre a felszólalók megadták véleményüket. Az egyik felszólalást mégis kiragadjuk, tekintettel arra, hogy sok minden tükröződik ebben a felszólalásban. A párttagok jelentős része nemcsak a politikai kérdéseket illetően tájékozatlan, hanem még szervezeti téren is. Az első felszólaló mindjárt azzal kezdte: Ki az elvtárs? Milyen

jogon tart nekünk beszámolót? Pedig, mint később kiderült, hogy maga is tudja, hogy Juhász elvtárs a vezetőség tagja és, hogy nem megfelelő személyi magatartása miatt az előző párttitkárt le kellett váltani, és a titkárt a pártvezetőség maga nem pedig a taggyűlés választja. Ebből mindjárt adódik, hogy ajánlatos a párttagokkal időnként elbeszélgetni a szervezeti szabályzatban foglaltakról. Egyébként a taggyűlés úgy döntött, hogy a pártvezetőség dolgozza ki részletesen negyedévi, illetve egy éves munkatervét, adjon megbízatást valamennyi párttagnak, tanítsa őket a pártmunka legjobb módszereire és rendszeresen kérje számon tőlük a feladatok elvégzését.

Nem is ez az új a taggyűlésben, hanem az, hogy a városi pártbizottság erre a taggyűlésre meghívta a bányász alapszervezetek párttitkárait és azt kérte, hogy a végén mondják el véleményüket a beszámolórol, a taggyűlés megrendezéséről, és mondják el azt is, hogy ok hogyan végzik feladataikat saját alapszerveiknél. Ez a tapasztalatcsere igen kedvező kezdet. A pártbizottság úgy határozott, hogy a pártvezetés megjavítása érdekében nemcsak ezt a módszert alkalmazza, hanem hasonlóképpen részt vesznek a párttitkárok egy-egy vezetőségi ülésen, közösen vitatják meg az egyes alapszervezetek munkatervét.

A taggyűlés után a párttitkárok tanácsai, véleményük szerint, igen hasznosak a további munkához. M. Szabó András elvtárs megjegyezte, hogy mindaddig, míg rá nem neveljük a tagságot a fegyelmezett megjelenésre, a szóbeli értesítés mellett küldjünk írásos értesítést is a taggyűlés időpontjáról, és napirendjéről. Stámsz elvtárs arra figyelmeztetett, hogy a pártvezetés minden esetben közösen készítse el és vitassa meg a taggyűlés beszámolóját. Figyelme arra is kiterjedt, hogy az előadottak hangsúlyozása kívánmi-valót hagyott maga után, már pedig az előadónak törekednie kell arra, hogy az elmondottak hangsúlyozása megragadja a hallgatók figyelmét. Ditmayer elvtárs arra hívta fel a figyelmet, hogy az egyes tárgykörökből tartott tájékoztatót nem minden esetben kell a párttitkárnak előadnia. Helyes, ha az egyes tárgykörökből az illetékes szakelődő ad tájékoztatást a pártvezetés megbízásából, még abban az esetben is, ha az illető nem párttag. Természetes azonban, hogy az előadót csak ahhoz a tárgykörhöz hívják meg.

Az elmondottakra Juhász elvtárs válaszolt. Megjegyezte, hogy az elvi kérdésekben tájékozatlanok az elvtársak, ezért kevés a hozzájárulás. Ez a megjegyzése egyben azt is tükrözte, hogy sok javítandó van a pártoktatás színvonalát illetően. Végül Kiss János elvtárs, a városi pártbizottság párt- és tömegszervezeti osztályának vezetője összefoglalója során elmondta, hogy a pártbizottság ezt a módszert a jövőben is alkalmazni fogja. Ezzel nemcsak a szervezeti munka megjavítását érjük el, hanem a pártszervezetek is közelebb kerülnek egymáshoz, egységesebbé válik a pártmunka az általános kérdésekben és ezeken a megbeszéléseken a pártbizottság egy-egy tagjának részvétele alkalmas arra, hogy a pártbizottság elvi, politikai és szervezői irányító munkája sokkal hatékonyabb legyen az eddigiekénél.

Felújítják az erőtelepi hűtőtornyot

Felújításra vár az erőtelepi hűtőtorny. Ez a munka a beruházási osztály tervében is szerepel. Először külső vállalattal akarták elvégeztetni a felújítási munkát. Azonban a telepfenntartásnál felmérték a szükséges munkaerőket, aminek eredménye az lett, hogy vállalaton belül el tudják végezni a hűtőtorny felújítási munkáját. Így a munkákat március 31-re fejezik be, illetve ekkorra bekapcsolják a termelésbe a hűtőtornyot. A hűtőtorny felújítási munkái jó ütemben haladnak, január 31-ig 27 köbméter faanyagot kellett bedolgozni, de ezzel szemben 31 köbmétert dolgoztak fel. A szórórácsoknak több, mint fele elkészült, és ha továbbra is ilyen ütemben haladnak a munkák, akkor minden remény megvan arra, hogy határidő előtt elkészítsék a felújítási munkát.

Böloni István

a November 7 Erőmű főmérnöke, ka.

A pártélet hírei

Taggyűlést tartott február 12-én a November 7 Erőmű pártszervezete. A pártvezetés mintegy másfél óra munkájának beszámolóját rövidesen ismertette Csizmadia Sándor elvtárs. Ezután került sor az új pártvezetés megválasztására. Erre azért volt szükség, mert bár a pártvezetés tagjai a párt politikáját illető alapvető kérdésekben egyetértettek, azonban a helyi

munka részleikérdéseinél több ízben nézeteltérés támadt és ez hátráltatta a kollektív munka kialakulását.

A taggyűlés azzal bocsájtotta útjára az újonnan megválasztott pártvezetőséget, hogy tanuljon az előző pártvezetés hibáiból és biztosítsa az üzem adottságainak megfelelően, a pártszervezet elvi és gyakorlati egységét.

A Péti Kőolajipari Vállalat dolgozói nemcsak a termelésben tesznek ki magukért, hanem politikailag is képzik magukat. A két időszerű politikai kérdések tanfolyamán közel ötvenen, a marxizmus-leninizmus tanfolyamán pedig huszonhároman képezik magukat. Kezdetben a politikai iskolák látogatottsága hiányos volt. Akkor a tanfolyam hallgatói elhatározták, hogy beszélnek azokkal, akik távolmaradnak a foglalkozásról. Így legutóbb már teljes létszámmal zajlott le a foglalkozás. A pártoktatásban résztvevők közül tizenheten pártönkivüliek. A tanfolyam felkészülése jó, élénk viták vannak, ami a propagandisták jó felkészülésének tudható be.

A Várpalotai Pártbizottság épületében február 12-én az MSZMP megyei és városi bizottsága tanácskozásra hívta össze azon területek párttitkárait, ahonnan bányászok járnak a várpalotai, illetve a közép-dunántúli tröszt egyes bányáiba. A tanácskozásán résztvett az MSZMP Fejér megyei Bizottsága és az enyingi járás képviselője, vala-

mint 15 községi titkár. A tanácskozáson azt beszélték meg, hogy mind a bányász, mind a falusi alapszervezetek nyújtsanak segítséget egymásnak a párttagok, pártmunkában való foglalkoztatását illetően. Igen sok hasznos tanácsot adtak az értekezlet résztvevői, amelyekből biztosan várható az üzemi és falusi pártmunka jelentős fellendülése.